

Reini ja kainen

Kansakuntaa on jo kauan kuohuttanut entisen valtakunnansovittelijan Jorma Reinin lievää törkeämpi kaltoinkohtelu hänen omassa kodissaan viime joulukuussa.

Syypäitä olivat tollot poliisit. Heille yritetään jo poliisikoulussa opettaa, että järjestyshäiriöpaikalle lähetetään järjestyspoliisi, murhapaikalle murhapoliisi ja liikennettä valvomaan liikennepoliisi. Ei pitäisi olla ylivoimaista saman logiikan mukaan lähettää Reinille konstaapeli Reinikainen.

Mutta ei. Ei lähetetty Reinille Reinikaista, vaan lauma nuoria, virkaintoisia jeparintollukoita.

Arvaahan sen mitä siitä seurasi: huutoa ja hammastenpudotusta, mitäpä muuta olisi voinut odottaa, kun poliisi ei ollut tehtäviensä tasalla.

Onkin helppo kuvitella, kuinka lupsakkaasti kaikki olisi sujunut, jos todella oikea Reinikainen olisi laitettu keikalle. Hän olisi selvinnyt jutusta pelkästään rupatteleamalla, ilman että olisi tarvinnut kalustoa rikkoa ja rautoja laittaa:

- Jahas jahas, pannaas vähän hilliten nääs kun näkyy olevan talon frouvakin kotona.

Eipä olisi tuommainen avausrepliikki ärsyttänyt valtakunnansovitteliijaakaan, vaan olisi tämä lähes yhtä lupsakkaan tapaan antautunut keskusteluun vieraan kanssa:

- Kato Reinikainen, terve. Olipas kiva kun poikkesit. Me tässä perheen kanssa istuttiin kaikessa rauhassa ja eikä tämä ole ollenkaan sitä miltä näyttää, vaikka minulla ei ole kuin kalsarit jalassani.

- Nojjaa, siihen Reinikainen. - Eihän se meikäläiselle kuulu sitten millään lailla missä vetimissä se valtakunnansovittelija sohvallansa istuu perheen keralla. Meinaten vaan että soittelivat tuonne meille laitokselle monestakin paikasta jotta täällä joku naisenpuoli huutaa ja kirkuu kuin palosireeni ja kauhia rähinä olis muka päällänsä.

- Konstaapeli itse katsoo vaan ympärilleen että onko jotain rähinää. Ja huutaahan se naisenpuoli, kun hampaista katkeilee. Taisi vähän kompastua tuolla ulkona. Taksia tultiin vain soittellemaan kaikessa rauhassa ja nyt tässä kaikessa rauhassa odotellaan ambulanssia. Että eiköhän, Reinikainen, anneta tämän jutun jo olla, näin miesten kesken?

Ja mitäpä voisi konstaapeli Reinikaisella olla noin reilua tarjousta vastaan: - Kyllä maar semmottinen meikäläiselle sopii. Eihän meikäläinen olisi muuten tänne asti lähtenytkään, vaan kun se valtion virkasääntö sanoo että poliisin pitää mennä kun käsketään. Eiköhän pojaat käännetä maijan nokka takasin ja mennään jatkamaan sökönpelluuta. Ja taisihan siellä meillä jäädä saunakin lämpiämään...

Kuten näkyy, paljolta vaivalta ja vastukselta olisi säästyty, jos alun alkaen poliisilaitoksella olisi ollut vähänkin ymmärtämystä.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)